

Rejsebeskrivelse skrevet af Inger Lise, som er gast hos os

2. rejsebeskrivelse skrevet af Inger Lise d. 29. januar 2019

Vi ankom til Santa Marta i Colombia d. 15. januar efter en frisk sejlads fra Bonaire. Vi var et par stykker der lige skulle vænne os til Double Joys søgang, men vi kom fint afsted med spilede forsejl, og på vejen så vi både masser af flyvefisk og til sidst også delfiner.

Santa Marta er en fin by at komme til. Der er en dejlig marina med alle faciliteter og en charmerende by bagved. Vi kom til havnen samtidig med ARC world, og der var glade gensyn for Kjeld og Ulla med nogle af dem, de har mødt tidligere.

Byen er en folkelig by med markedsgader, travlhed, flot hvid katedral og et fint lokalhistorisk museum med en afdeling om guld.

Vi besøgte det hele i de næste dage, men bedst var nok vores tur med en firhjulstrækker og en guide op i bjergene med besøg på en gammeldags økologisk kaffefarm.

Her nød vi det frodige klima med alskens træsorter og blomster, som vi bedst kender fra urtepotterne derhjemme.

Der var en kvindelig guide som fortalte os alt om kaffeproduktion, vækst, sortering, skylning, brænding osv. Og så smagte vi kaffen. Den var skøn!

Derefter gik vi en tur ned til en flod, og senere spiste vi frokost i selskab med flagrende kolibrier i en lille by, Minca, og overalt har vi stor glæde af Amalies viden om dyr og planter og hendes entusiasme og begejstring.

Lørdag d. 20. januar kl. 02 sejlede vi fra Santa Marta og nåede til Cartagena lige ved solnedgang (som går hurtigt her)

Vi lå fint ved en bro i havnen, og med en restaurant for enden af broen og wifi forbindelse til omverdenen var vi godt parate til at udforske denne spændende by.

De næste dage tog vi først på busrundtur for at orientere os om byen. Der så vi de nye kvarterer med højhuse, hoteller og fine butikker. Så var det set, og vi koncentrerede os om den gamle bydel.

Byen har en lukket kærne fra spaniernes tid med høje bymure, fæstningstårne, et hav af fantastiske spektakulære gader i gl. spansk stil og i alle farver. Her var verandaer, blomster, gadehandlere, udklædte negerdamer i farverige dragter, som gerne stillede op til fotografering for penge. Der var kirker, torve og historiske pladser som fx. den plads hvorfra slavehandlen forgik. Overalt myldrede det med turister og gadehandlere der ville sælge solhatte, t-shirts, vand og alt muligt.

Inkvisitionen har haft en højborg her, og huset er museum nu med fremvisning af forskellige tortur- og afstraffelsesmidler. Men man har valgt at vise dette under en historisk hat, hvor man fortæller om den store diversitet i befolkningen som har haft forskellige vilkår, men som nu lykkes med at indgå i en stat med opfordring til tolerance og menneskelighed.

Byen har også et kæmpe fort fra 1500-tallet udenfor murene med en grundplan og murværk som har gjort den fuldstændig uindtagelig.

Vi kunne gå fra havnen ind til byen, som var beskyttet for turisterne, men ellers blev vi frarådet at gå ud i andre kvarterer. Landet er stadig usikkert med megen kriminalitet.

Amalie og Torben tog en dag på lokalt marked - med en vis uro - og derefter travede de op på en nærliggende højde med et kloster. Her blev de behørigt eskorteret diskret af politiet. Man passer jo på turisterne! Kjeld og Ulla tog en taxa derop!

Byen har andre gode museer, fx et kakaomuseum og et guldmuseum, og der er rigtig gode restauranter i byen til en billig penge.

Vi hyggede os rigtigt i denne by, men tilsidst var det egentlig også nok - og dejligt at sejle videre. Så torsdag d. 24. januar sejlede vi og lørdag d. 26. jan. kl. ca. 08 lagde vi anker ud ved en lille ø i San Blas.

San Blas er et lavt område med en masse små øer og rev. De fleste er ubeboede, men andre huser en befolkning af Kuna indianere, som lever efter deres egne gamle regler og for det meste er selvforsynende. De er kendt for at kvinderne syr "mola'er", som er meget farvestrålende stofstykker som bruges i deres beklædning, men som også er værdsat af turisterne.

Vi skulle indklarere på en lille ø, Isla Porvenir, og fik straks besøg af en mand i en træstammekano, som gerne ville være vores guide. Og det blev fint. Han førte os ud til øerne, hvor vi gik rundt i "gaderne" og kiggede. Der boede 550 mennesker på den ene ø, huse af træ og bambus med stråtage, der var en købmandsbutik, en restaurant, en skole og et lille lægehus. Alle virkede glade og venlige, og på en af øerne inviterede vores guide os indenfor i hans hjem med 18 personer - i hængekøjer på kryds og tværs osv. Det var en super dag, hvor vi virkelig fik meget at se og høre om kulturen.

Om søndagen sejlede vi på en dagstur i meget let vind for motor til Colon. Vi skulle have ordnet en masse der for at kunne komme videre igennem kanalen, og vi bestemte os for at vende tilbage til San Blas, hvis det blev muligt.

Dette er kun noget af det vi har set og oplevet i de sidste 14 dage. Vi hygger os meget, Amalie har bagt pandekager til os, i går var der kanelsnegle til kaffen, hver dag er der god frokost og aftensmad, som vi laver på tur. På San Blas købte vi langustere af en ung mand, der lige havde hentet dem op af havet.

Vejret har været fantastisk: varmt - ca 30-35 grader - sol og vind, som køler lidt.

Desværre skal Amalies kæreste, Torben, afmønstre d. 2. februar. Det har været enormt hyggeligt at have haft ham med. Men vi glæder os til den videre fremfærd, som bliver igennem Panamakanalen og derefter til Galapagosøerne.